

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Românismul la Ischl.

Primirea excepțional de călduroasă, cu care Maiestatea Sa regele Carol al României a fost onorat la Ischl, din partea Curții noastre imperiale și regale, este un eveniment, a cărui deosebită importanță nu mai trebuie dovedită.

Acum, după ce au trecut splendidele festivități, prin care Augustul nostru Monarch a ținut să-și arete bucuria ce-i cauzează visita regelui român, și după ce am ascultat și ecurile presei din țară și din străinătate despre această momentuoasă întrevvedere de monarhi, cuvinte se a ne da și noi seama despre rostul ei și despre influența ce ea poate avea asupra sorții Românilor în general, și în special a noastră, a Românilor din regatul Sfântului Stefan.

Înainte de toate este de remarcat profuziunea de căldură și de elogi, cu care presa vienesească a întâmpinat pe regele Carol. Și sigur nu este întâmplător, că cu cât respectivele foi stau mai aproape de cabinetul de externe sau de cercurile Curții, cu atât li-a fost mai servit chipul în care au ținut să arete României și Suveranului ei prietenia monarhiei noastre.

Deși cu o temperatură mai scăzută, chiar și presa ungară, și în special cea guvernamentală, a observat cam aceeași linie de conduită, accentuând bunele noastre relații cu regatul vecin și prețuind, ce se pune pe aceste în cercurile normative ale monarhiei.

Același lucru l-au constatat, în diferite variații, însă aproape fără excepție, și foile din străinătate.

Toate aceste, fiind adevăruri incontestabile, dovedesc mai presus de toate importanța ce se dă României în constelațiunile politice internaționale. Regatul român, prin amitoarele progrese ce în scurtă vreme a realizat pe terenul de cultură și civilizație, prin respectabilul său sistem de apărare și prețioasele sale forțe armate, prin situația sa economică, și nu mai puțin prin politica sa externă chibzuită și cumpetată, prin care atât de favorabil se deosebește de tinerele state din Balcani, și-a eluat în concertul european o poziție, care trebuie să umple de mândrie inima fiecărui Român.

În primirea strălucită a regelui Carol la Ischl s'a reflectat atât de grandios stima și încrederea, de care România se bucură în Europa.

Și s'a dovedit în același timp, că statul român sub domnia glorioasă a regelui Carol I., de mult a încetat a fi o simplă „țară interesantă” și este un factor, a cărei prietenie nici-decum nu este indiferentă marilor împărați. Nici-decum nu este indiferent, pe care parte se va găsi, în cazul unei conflagrații a celor două mari grupări internaționale, tinutul și vigorosul regat român, cu cele patru corpuri de armată ale sale, cu formidabilul său sistem de fortificații, cu populația sa inuitoare de ordine și de progres și cu nesecatele sale izvoare de bogăție.

Aceasta este, în țesă generală, morala recentei întâlniri a regelui Carol cu Împăratul Francisc Iosif.

În actuala situație internațională întâlnirea dela Ischl mai are însă și o importanță specială. Date fiind, deoparte, stările de lucruri din Peninsula Balcanică, turburările din Macedonia, sbuciumările violente din Bulgaria și în general nesiguranța și nestabilitatea din Orientul Europei, subminat de intrigi și poftă subversivă; ear' de cealaltă interesele ce pacea și echilibrul european au legate tocmai de această parte a continentului, este mai mult ca evident, că în mijlocul acestor stări de lucruri și în vecinătatea acestor focare de incendiu general, Europa și-a rezervat României, ca cel mai sigur element de ordine, din

partile Orientului, o misiune specială, pe cât de grea, pe atât de onorifică.

Este chiar probabil, că timpul, în care România are să-și împlinească această misiune se fie aproape de tot. Ba nu e imposibil, ceea ce deja s'a afirmat din diferite părți, că la Ischl s'au discutat și s'au pus la cale modalitățile, după care România are să procedă în curând ca mandatar al Europei. Ce este adevărat din toate svonurile aceste și asupra căror puncte se va fi făcut înțelegerea la Ischl, vom vedea în viitor. Deocamdată nu detaliurile sunt de interes, ci faptul că politica generală și cu deosebire politica orientală a Europei se făurește cu conlucrarea României, ear' înțeleptul ei Suveran este chemat să-și dea votul și concursul în chestiile arzătoare ale acestei politici.

Și că de asemenea chestii a trebuit să fie vorba la Ischl, dovedește împrejurarea, că M. Sa Monarchul a primit pe înaltul său oaspe încungiurat de ministrul său de externe și de cei doi miniștri-presidenți ai Sei, ear' la Ischl a fost de față cu prilegiul visitei regelui Carol, ambasadorul Germaniei, contele Eulenburg, precum și alte persoane normative în politica triplei-alianțe.

Că primă-va România mandat să intervină în Bulgaria, se poate, se vorbește chiar, dar' nu putem încă ști cu siguranță. Sigur este însă, că ori-care ar fi soluțiunea ce s'ar da chestiilor arzătoare în Orient, la această soluțiune contribuie și va contribui, în măsură mare și onorifică, și regatul și suveranul României.

Stabilită odată această distinsă poziție a României față cu marile puteri ale Europei-centrale, este cu neputință ca din ea să nu se refracteze nimica asupra situației politice a elementului român din monarhia austro-ungară.

Un om cu mintea normală nu-și poate imagina, ca pe când regele Carol este consultat asupra chestiilor din Orient, sfatul lui să nu fie considerat asupra chestiei Românilor din monarhie, care fac parte din aceeași națiune, al cărei simbol regele Carol are menirea să-l conducă la glorie și fericire. Tot așa de puțin se poate admite, că suveranul României nu se va fi folosit de ocaziune, acum când prietenia României este atât de insistent solicitată, și nu va fi atras atenția Augustului sau amic asupra suferințelor noastre, care continuă a fi unica însăși grava notă discordantă în bunele raporturi dintre monarhia noastră și regatul vecin.

În această privință unele foi din România se cred chiar îndreptățiți a vesti în ce direcție a intervenit regele Carol pentru noi. Așa d. p. susțin că agrațiarea martirilor întemnițați va fi, în această direcție, cel mai apropiat rezultat al visitei dela Ischl.

Dar' se nu intrăm în detalii, căci detaliurile nici în punctul acesta nimenea, afară de înalții factori competenți, nu le poate ști. Nici nu avem trebuință să ne preocupăm de ele, când sigur este rezultatul cel mare, care nu-l avem din informații mai mult sau mai puțin acreditate, ci este evident din însăși natura lucrului.

Precum unitatea noastră națională nu poate fi alterată prin frontierele politice; tot asemenea în calculii politice internaționale, când vorba e de elementul românesc, nu poate să fie considerată numai o parte a lui, ear' cealaltă să fie deosebită. Pe cât de absurd este, ca regatul român să se aducă elogiuri, ear' în același timp noi Români din regatul Sf. Stefan se continuăm a fi lăsați la discreția asupritorilor nostri, pe atât de inadmisibil e, că la Ischl, în legătură cu celelalte chestii, se nu fi fost vorba și de îmbunătățirea sorții noastre insuportabile.

Cu alte cuvinte afirmăm că M. Sa regele Carol a fost primit și consultat la

Ischl, nu numai ca șef al regatului său liber și independent, ci în același timp ca interpretul românismului, a cărui supremă cristalizare este coroana de oțel a României.

Celelalte vor urma apoi dela sine.

Deocamdată putem aștepta în liniște desfășurarea evenimentelor viitoare, fără de a desera de soarta ce ne așteaptă. Pe lângă conștiința de supuși credincioși ai M. Sale Împăratului și Regelui nostru și pe lângă dreptatea cauzei noastre, ne va întări în speranța unui viitor mai bun și convingerea mângăitoare, că și în calitate de Români avem în concertul european un vot mijlocitor, a cărui greutate sub toate împrejurările echivalează atotputernicia unui — *Bánffy*.

Sigma.

Cartea dlui Brote. Una dintre cele mai bune reviste istorice-etnografice rusești este „*Jivaja Starina*”, al cărei director este vestitul savant în lumea slavă Lamanski, profesor la universitatea din Petersburg. În fasciculul din urmă al revistei sale, profesorul Lamanski se ocupă cu cartea domnului Brote. După ce a reproduș pe scurt cuprinsul cărții și făcând oare-care observări asupra statelor polietnice, autorul recenziunii spune:

„Întreagă Austro-Ungarie este compusă dintr-un număr de Irlande, sau cum am zice privitor la Rusia: din provincii baltice și de lângă Visla (adeacă Polonia. Redac. „*Tribuna*”).

scrierea cât se poate de perfectă a dlui Eugen Brote despre Români din Ungaria și Transilvania constituie un compendiu foarte serios atât pentru etnografi, cât și pentru oameni politici, cari voesc să cunoască mai de aproape Austro-Ungaria.”

La Bruxella. Dintre amicii nostri au plecat la Bruxella domni Dr. Stefan C. Pop și I. Russu Șirianu. Dl Pop a fost și anul trecut la Haga, pentru a sta într'ajutor cu informațiile sale amicilor nostri din străinătate. Dl Russu-Șirianu, va fi raportorul ziarului nostru dela conferența interparlamentară.

Congresul naționalităților.

(Raport special al „*Tribunei*”).

(Urmare și fine.)

Guvernul în adunare.

Guvernul a voit să aibă în ziua congresului trei instrumente la îndemână:

1. pe comisarul poliției — de altfel un om cu forme cilate și urban, deci a ales unul, care să nu fie Ungur — și care să protesteze după gândul lui în contra terminologiei de „congres” și a altor termeni care nu se nimeresc cu *kiss-jogul* maghiar;
2. năimiții dela Panciova (dascăli de școale comunale etc.), a căror venire a fost însă prompt avisată de amicii nostri din Panciova și care erau așteptați și deja cunoscuți chiar și după nume, înainte de a sosi; și în fine
3. detectivii, despre care o foaie maghiară („*Budapesti Hirlop*”, nr. 217 a. c. pag. 4) susține că au fost 30 de inși în sală și hotel!

Trei dintre detectivi au stat permanent, încă de Vineri la amiază până Duminică dimineață, într-o odaie din catul prim al Hotelului Național; ear' unul a stat deasemenea permanent în odaia portarului unde dormia chiar și peste noapte.

Detectivii au fost, observăm deja aici, foarte înrânsneți, au intrat peste tot pe unde au putut numai să găsească pretexte de intrare.

În legătură cu aceasta observăm că tot de aceste măsuri credem că s'a ținut și soseirea în capitală cu trenul de dimineață a procurorului din Seghedin, a unor Sibieni maghiari cunoscuți ori bănuți în Sibiu ca „spiteți” etc.

Poliția era concentrată la început într-o curte din dosul hotelului național. Înainte de deschidere a venit și a intrat în hotel închizând toate ușile din dosul ho-

telului și ocupând toate coridoarele laterale și din fața hotelului.

În acest cadru era să se înceapă discuția. Lumea era nervoasă.

Aspectul salei.

Când am intrat în sala albă, publicul inteligent ocupase deja scaunele; masa rezervată comitetului, acoperită cu foi albe de hartie, era încă goală.

În public am observat și am însemnat în repezeală pe domni: dintre reprezentanți Vajda de Alparét, Ciorogar, profesor (Arad), Roșu, Balanescu, Boboroni, Paleu, Pătășian (Biserica-albă), Dr. Man-giucă, Dr. Nedelcu (Oravița); Adrian Diacon (Caransebeș), Dr. Ioan Suciu (Arad), Dr. Oprean, (Sân-Nicolaul-mic), Dr. Augustin Bunea, secretar metropolitan, Iuniu Brut Hodoș, Turcu, Onișor, Grama, Horja, St. Mezei, V. Mărzan, Blăjan, preot; V. Orășan, preot — toți din Blaj și comitatul Albei-inferioare; Dr. Aurel Murășan, Dr. Pop, adv., Dr. Blaga, Dr. Goldis din Brașov; Victor Popea din Săcele cu doi poporeni; din comitatul Sibiiului: Zevedeu Murășan, Isidor Blaga, preot; Dr. Maier, protopop; Dr. Diaconovich, dl Ioan Bene și alții; dela Orăștie: Dr. Silviu Moldovan, Aurel Barcian, comptab. Vilt; dela Turda și giur: dl advocat Vlăduț, preotii Vasile Suciu și Romul Orbean, Dr. George Popescu adv., preotii Alexandru Precup și Vasile Vlăsa; din comitatul Tîrnavei, dl Petru Miriștean, preot; din comitatul Bistrița: protopopul Monda, preotul Candale, Dr. Ciuta, Dr. Tripoș; din comitatul Cluj: Dr. Ilea, preotul Ioan Pop; din Sătmăr preotul Berinde, dl Medean; dela Caransebeș: protopopul Ghidui, profesorul Balan; din Bihor: preotul Palade; Valeriu Mayda; din părțile Aradului: Vasile Leményi din Panciova; protopopul Dr. Trailescu din Chișineu; Cosma din Zarand; Bene, preot din Pianul-de-jos; Augustin Beleş, preot din Șimand; V. Beleş, preot, V. Iercan, preot, din Siclău; Grozda, preot din Otlaca; Oenean din Șoborșin; alți inteligenți prezenți sânt: preotul Iercan, Dr. Candrea, Dr. Dăian, Bogdan-Duică etc. etc.

Între asistenți am observat și câteva doamne și domnișoare: d-na Ciuta, d-soarele Orghidan, d-na și d-soarele Grama etc.

Chiar și câțiva concetățeni Sași au apărut în sală.

Într'un colț al salei erau câțiva deputați, între care Miksath și Rónay.

Pe o estradă, de pe care muzica cântă reasă melodii Ungurilor mai plăcute decât cele ce aveau să răsună azi, erau adunați reprezentanții presei.

Și anume ea este reprezentată prin dnii: G. Bursan, dela „*Voința Națională*” Eduard Diogenide dela „*Voința Craiovei*”, Egl Rudolf din Viena, pentru mai multe ziare, între care și cele antisemite austriace; G. Augustini și Bogdan-Buică dela „*Tribuna*”, Dr. Candrea și Dr. Dăian dela „*Dreptatea*”, Dr. Aurel Murășan dela „*Gazeta Transilvaniei*”, dl Ionescu dela „*Gazeta Poporului*”, Roberto Fava pentru zările italiene, Dr. Edmund Steinacker pentru presa din Germania, dl G. Moroian pentru „*Indépendance belge*”, Dr. Jancsó Benedek dela „*Hazánk*” etc. etc.

Jeszenszky Sándor.

Faimosul procuror, azi consilier ministerial, este și el pe tribuna presei. „Face studii” — zice amicul său Dr. Jancsó Benedek! Dl Jeszenszky ceruse bilet în calitate de persoană marcantă în stat și — cu interes pentru „sugrumarea” mișcării, dar' dl Rusu-Șirianu l-a refuzat să-și dea biletul, el „neavând ce căuta într-o adunare națională de delegați invitați”. Faptul s'a raportat și la „*Neue Freie Presse*” ca ceva deosebit de surprinzător (!?). Dl Jeszenszky a obținut apoi biletul de intrare în calitate de reprezentant al unui ziar. Și astfel a avut privilegiu de a observa și, între altele, a lega earăși convorbiri cu Rusu-Șirianu, cătră care nega că ar fi de ceva importanță congresul, cu Bogdan-Duică, căruia și-a zis între altele, că autonomia Ardealului ne-ar „duce la București”, — deși va fi știind, că ea ni-a dus, când am avut-o — la Viena! — și cătră care a remarcat în ton bănuitor prezența dlui G. Bur-

san dela „*Voința Națională*” pe tribuna presei!

Avisat de această obiecție, dl Bursan se prezentă dlui Ieszenszky drept ce este el acolo și vorbește apoi mult timp cu dînsul și foarte viu.

Șefii.

Aparițiunea șefilor naționalităților este salutăată cu un tunet de aplauze și cu strigătele cunoscute ale națiunilor aliate. Este un șir imosant: Dr. Polit, încă negru ca corbul și Pop de Băsești alb deja, nervosul și puțin încruntatul Mangra lângă imosantul și liniștitul Stefanovici, eleganții Dri Gavrilă și Stefan Pop; Dr. Stefan Petrovici are obicinuitul zimbet de siguranță pe buze etc. etc.

Aplauzele se repetază mereu, mereu...

Micul scandal.

Deodată dela ușe se aud șgomote.

Le așteptăm de a seară încă!

Energicii controlori, dintre care Slovacul se distinge prin niște admirabile lecții de bună-voință date dlor „bine sosiți” și Românul (Rusu-Șirianu) prin o hotărâre energică de a opri cu puterea pe invadatori, susțin cu acestia o luptă de aproape o jumătate de oră. Noi, cei dela tribună, auzim strigăte, vedem ușa deschisă cu forță și închisă earăși și mai repede și mai energic, auzim pe „*Abzug Jovios!*” „*Barceanu afară!*” „*Afară argații asupritorilor!*” etc. etc. Încordarea publicului este mare. Șefii stau liniștiți. Văzând însă că se cam lungeste scandalul, ei declară reprezentantului poliției, că-l fac responsabil de cele ce vor urma, dacă poliția nu reușește să opriască intrarea în sală a turburătorilor acelora răuvoitori... Curios: ei s'au dus apoi și nu au mai revenit!

Nu trebuie să admitem, că intervenția poliției în contra lor va fi fost la urma urmelor înțeleasă de ei așa: „guvernul nu mai vrea scandal, haideți așadar” — facem declarația în presă!?

Astfel adunarea s'a putut deschide!

Observăm, că dacă scandalul ajungea la o pârueală, care era scopul agresorilor, ședința ar fi fost suspendată și continuată apoi ori amnată pe a doua zi, care încă a fost prevăzută în anunțul la poliție ca necesară eventual.

Episodul nu putea da loc la îngrijiri serioase.

„Budapesti Hirlop” despre scandal.

Curios este, că presa maghiară a dat mai multă atențiune scandalului *nerușit*, decât altor lucruri. Pentru a o caracteriza, luăm după „*Budapesti Hirlop*” pasajul cum prezentă acest ziar „scandalul”:

În partea hotelului stăteau arangierii și numai pe aceia îi lăsară să intre, care aveau bilete în ordine. În fruntea arangiatorilor era Rusu-Șirianu, redactorul „*Tribunei*” din Sibiu, care controla cu multă grijă fiecă bilet și dacă cineva încerca să intre cu bilete neautentice, pe acela simpluamente l-a dat peste ușă. Însemnăm, că în felul acesta numai cu naționalități, care însă erau de păreri contrare, a tratat, pe când cu ziaristii maghiari, sosiți fără bilet, s'au purtat cu multă complășantă, pe ei i-a condus în sală însuși Russu.

Au venit o ceată mică de Sârbi. Poliția și-a lăsat să intre, dar' arangierii au protestat energic.

— Afară cu ei! Nu li-e permis să intre.

— Au bilete dlor — le răspunse căpitănel poliției *Maldas*.

— Nu-i valabil biletul lor.

Și aceasta se zice, că era „adunare publică”. (Tradează scopul declarării că „congresul” este adunare publică. Red. „*Trib.*”) Eată cum respectă naționalitățile dreptul de întrunire...

A sosit apoi un bărbat înalt, robust, o figură inteligentă; era Iovics, redactorul ziarului sârb „*Straja*”, care atât de energic a atacat congresul deja cu vre-o câteva zile mai înainte. Când arangierii l-au văzut pe domnul acesta, au protestat earăși.

— Afară cu el! Între oameni cinstiți n'are loc!

Iovics a arătat un bilet.

— Sânt gazetar și ca gazetar pot să iau parte.

Iovics adică n'a putut să capete un chip bilet de intrare la comite- angiator și de aceea a încercat să în- treacă biletul unui ziarist maghiar.

Arangiatorii țin cordon și îi stau în ca- lea lui Iovics.

— Aici nu vei intra, trădătorule!

— L-au dat afară pe ușa, frumusele...

— Polițiștii se întrepun în favoarea ziaris- tului.

— Ce se întâmplă aici?

— Domnul acesta vrea să intre fără bilet, fără să aibă drept.

— Am bilet, eu sunt ziarist.

Polițiștii îi controlează biletul și îi des- cind intrarea. Un arangier îl prinde de brațe,

amenințându-l cu dețineră, dacă nu-l lasă să treacă Iovics. El în sfârșit intră. Abia

se așază în curte, se reped asupra lui și îl bătut.

— Afară cu tine, mișelule, trădător de țară! spion... și... l-au dat afară pe ușa, fru- musele!

Așa a pățit și Barcian, redactorul „Cuvântului”...

Deschiderea congresului.

Dr. Vasile Mangra are primul cuvânt. Antăile lui vorbe se perd încă în sgomotul

agitat de încercarea de a zădărnici șe- congresului.

„Nu am venit aici — zise el — să fa- cem jurământ, nu să luăm măsură de gravi- tare pe centre străine, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

indemnă să venim aici, ci și in- teresele pe care fiecare bun cetățean trebuie să aibă față de patrie, ca să ne consultăm

pe măsură de patrie, ci să luptăm pentru

neamurilor din patrie, cum am luptat în trecut.

„Nu numai individualitatea specifică

Dr. Moldovan Silviu, avocat.

Dr. Ciuta Dimitrie, avocat.

Dr. Tripon Gavril, avocat.

Dr. Pop Stefan, avocat.

Dr. Petrovič Stefan, avocat.

Dr. Candrea George, redactor.

Russu-Sirianu Ioan, redactor.

Dr. Popp Dimitrie, avocat.

Crișan Iuliu, avocat.

Vaida Dionisiu.

Comisiunea a discutat asupra unui pro- gram, care ca proiect fusese, ce-i drept, tipărit, dar care a fost adăugat cu mai multe

puncte, și din care alte puncte au fost mo- dificate. Comisia a discutat în odaia nr. 21 și

22, unde locuia dl Mangra. În comisie nu s'au prezentat divergențe, care să fi făcut

necesară o întârziere mai mare. După o oră comisiunea reveni în adunare — fiind

puternic aclamată.

După câteva cuvinte rostite de fiecare

president național, raportorul națiunii sârbe, române și slovace iau pe rând cuvântul și

motivează pe scurt cuprinsul programului, pe care îl cunoaștem din numărul de ieri.

Din partea Sârbilor raportor a fost dl

Civeici din Verșet, care vorbi cu multă vervă și claritate.

El începe cu revoluțiunea franceză,

enumerând binefacerile ei pentru întreaga Europă și afirmă, că și națiunea sa își va

jertfi averea și sângele pentru recăștigarea libertății spirituale. Noi iubim Ungaria, zise

el, și ținem la ea, se poate zice: *Extra Hun- gariam non est vita, și est vita non est ita* —

dar noi trebuie să apărăm vechile noastre drepturi. Noi voim să trăim cu

Ungurii ca cu niște frați, ear' nu ca cu niște dușmani, însă ei sunt cei-care trebuie să ne facă

posibilă apropierea, dându-ne tot ce ni-se cuvine și ce arată programul. — Cetește apoi pro- gramul în limba sârbească.

Tăcerea solemnă, cu care era ascultat

programul și apoi erupțiunile de aprobare erau dovezi de simțenie, cu care publicul asculta

și de intima lui convingere ce erupea când și-o vedea clar și bine formulată.

Raportorul român, Dr. St. Pop, a vor- bit ceva mai mult și a zis cam următoarele:

Este greu, zise el, a cuprinde în cuvinte tot

năcăzul care l-am suferit noi. Pentru ce ați părăsit voi, prietenilor, lucrul câmpului, pentru-

ce ați venit aici? Nevoia v'a adus aici, lipsa v'a chemat, deoarece-ce primejdia bate la ușa

patriei noastre. Noi nu tănuim nimica, noi declarăm și arătăm azi pe față ce voim. Și

veți vedea, că nu se va afla unul, care să aibă dreptul a ne spune în

față, că noi n'am fi credincioși patriei noastre. (Presa maghiară l'a

desmîșit însă imediat pe orator R. „Trib.”) Programul nostru este rezultatul unei munci

continue și unei serioase gândiri, noi nu l'am improvisat numai ca să facem aici paradă

cu el. Ungaria nu este monopolul unui sin- gur popor, toate popoarele locuitoare aici au

drepturi egale. Puternicii zilei, cari au ma- joritate, nu au dreptul să implice celelalte

naționalități. De acea să ne străduim, ca pe cai legale să ajungem recunoașterea egalei

indreptăți pentru toate naționalitățile. Căci nu trebuie să uităm, că și aci este o reciprocitate — o toleranță între popoare însă nu-

mai atunci poate exista, dacă nu preponde- rează una sau alta dintre naționalități. După

aceea el explică rațiunea singuraticelor puncte de program și-l cetește între furtive de

aplaude.

Cuvântul îl are apoi dl Stefanovici, Slovacul, care, zic chiar foile ungurești, a vor-

bit mai asuțit. Acest distins orator a zis între altele:

Greu și neiertat e să ne expunem plân- gerile noastre și de aceea mă cuprind o ru- șine și o furie, când cuget la sermanul meu

popor. Noi, ce e drept, trăim, dar' trăim ca în exil, neîndreptățiți și neapărați. Noi sun-

tem născuți pentru a suferi ca și frații noștri Români și Sârbi. Noi voim să trăim ca oa-

meni pacinici și ca Slavi (Aplauze) Lumea în- treagă se vada și se știe că noi ne știm apăra

pacea și națiunea noastră din punctul de ve- dere al egalei îndreptăți. Trebuie să se

schimbe lucrurile. Noi trebuie să aflăm cheile cari să ne deschidă patria noastră!

După-ce astfel s'a votat programul cu

unanimitate, Dr. Polit adresează câteva cu- vinte de mulțumire, cuprinzând și presa.

Un incident curios.

Dl Polit mulțumește în limba franceză

ziariștilor străini, pentru interesul ce l-au avut față de congresul naționalităților. Zia-

ristul maghiar, Jancsó Benedek, cel cu chestia română, se ridică să răspundă dlui

Polit. La început vorbește cu politețe, la urmă începe a critica acțiunea naționalităților. Tine-

rimea murmură și-l împiedică a-și continua vorbirea. Dl Jancsó continuă:

„Vom lupta (maghiari) cu arme armate.”

„Dar' cu simțenie, se aude o voce din public.”

Ear' când continuase: „îndată-ce națio- nalitățile vor merge la muncă lor distrugătoare de stat...” un adevărat potop de „abuz”, „jos cu el”, „takoie”, „togie” i-au căzut asupra lui. Sgomotul numai după câteva minute a

putut se încete, când restabilindu-se liniștea, dl Polit îl invită pe Jancsó să continue, lui

însă i-a mers pofta de a mai vorbi; a șezut și a tăcut.

Se ridică atunci dl Polit și spune: Cu

cuvintele mele n'am vrut să stîrnesc discuție, de altfel mulțumita mea a fost adresată zia-

riștilor veniți din — străinătate, căci numai ei au adus jertfe...

Dl Jancsó — blamat.

Mai rău l'a durut, zise el, că Slovaci i-au strigat: „Jos cu Jidovul!” — și el e

Ungur neaoș. Dar' presa, în numele căreia vorbire — neaoș?

Martiriul la congres.

Domnul Polit vorbi la sfârșit cam ur- mătoarele:

Mulțumesc congresului compus din frun- tașii bărbați ai acelor trei națiuni, pentru bună-

voiața și revederea cu care au participat la desbaterile de astăzi. Putem fi pe deplin mul-

țumiți cu frumosul rezultat la care am ajuns cu acest privilegiu.

În această țeară a domnit dragostea și înțelegerea între diferitele naționalități timp

de 1000 de ani și numai în ultimul secol, și mai ales în ultimul pătrar de secol s'a

produs neînțelegeri, a cărei jertfă i-au căzut — nu vreau să discut aici din care motive —

aceia, care în primul rând sînt chemați să reprezente una din cele 3 națiuni intru-

nite, și se stee în fruntea noastră, conducând deliberațiunile, cu atât mai mult, că ei au fost

inițiatorii alianței noastre și ai congresului. Ei sînt în temniță și nu pot să se bucure îm-

preună cu noi de rezultatul zilei de astăzi.

Regret și cu mine de sigur toți cei pre- senți aici regretă, că nu-i avem în giurul

nostru.

Exprimându-le cordiale simpatii, doresc să-i putem saluta cât de curînd, liberi în

mijlocul nostru și împreună cu noi să se bu- cure și ei, ca cetățeni liberi, de rezultatul

măreț al muncii noastre...

Dl Augustini, a tradus în limba ro- mână și slovacă acest salut al dlui Polit ro-

stit la adresa martirilor din Seghedin și Vaț. Atunci comisarul poliției, voind să pre-

sente vorbirea dlui Polit în alt chip, — în interesul său — a excepționat interpre-

tarea dlui Augustini, băgînd de vină că ar fi reproducut fals cuvintele dlui Polit, ceea-ce

nu este adevărat.

Sfîrșitul adunării.

După cuvintele de mulțumire adresate

preșidenților, adunarea întonează imnul slo- vac și român, care suna admirabil sub bol- tura salei Hotelului Național...

Până la masa de seară mai este puțin timp de repaos.

Banchetul de seară.

Seara mai răcoasă, o muzică ce-și da cel puțin silința să-și aducă aminte și de

melodii naționale și la mese o caldă veselie.

Mărturisim, numele mai multor oratori ne scapă, dar' îi vedem încă în fantasia no-

astră, unde chipurile lor s'au inspirat viu.

Serbătorii prin discursuri au fost mai ales domnii Polit, Popp de Basești, Ste-

fanovici, Mudron. Trei bărbați în costume naționale, unul Slovac, unul Român, altul Sârb

și ridică pe umeri și-l poartă prin sală...

Discursuri s'au ridicat pentru trăinicia

alianței făcute, pentru martirii români, pentru șefii adunării de azi, pentru presa franceză

în franțuzește de Polit, răspundînd Moroianul în franțuzește, vorbind Fava din presa ita-

liană etc.

„Să cază blăstîmul” — zicea Dr. Stefan Popp — „Pe cei-ce nu vor ține

frăția făcută și pe toți urmașii cari nu vor ști să prefăcească ce noi întemeiem

astăzi!...”

Scrisori de aderență.

Din Ploiești:

„Salutăm cu bucurie înfrățirea română-slovacă-sârbă sigilată prin conferența de astăzi

și dorim izbînda strălucită în lupta pentru existența neamurilor asprite.”

Societatea „Horia”.

Din Câmpina:

„Nerăbdători am așteptat ziua de astăzi, când congresul naționalităților română-slovacă-sârbă, s'a întrunit în scopul de a susține

o cauză sfîntă și dreaptă.

„Rugăm Provedința, ca desbaterile ce vor urma în cauză să triumfe pentru fericirea și

înfrățirea naționalităților.

Din Hațeg:

„Din Hațeg și giur salutare congresului! Trăească concordia! Peară discordia!”

„Regnum unius lingua imbecile est!”

„Regret din suflet că nu pot participa!”

„Vivat! Nazdar! Jivio!”

Ioan Muntean.

Din Deva:

„Luptătorilor pentru libertatea tuturor popoarelor puternice aclamationi!”

August A. Nicoră.

Din București:

„Congresului naționalităților asprite de peste Carpați urăm izbînda.

„Înainte, tot înainte! Trăească! Nazdar! Jivili!”

Axentiu Pătruțiu, Constantin Iuga, Corneliu Pop Păcurariu, Alexandru Ducea, Vasiliu Trifu, Iuliu Tuducescu, Septimiu Sever Se-

cula, Alexandru Gadei.

Din Lunca:

„Salutăm din adîncul inimii întrunirea mult doritului congres al naționalităților; do-

rindu-i splendidă reușită și aderînd la con- clusele lui, strigăm cu toată căldura inimii

„Trăească alianța română-sârbă-slovacă!”

Stefan V. Lita, preot gr.-cat.; Demetriu Nar- tea, Ioan Welicea, ped. curs. II.; Ioan Mi- haiu, inv.; Patrichie Mărgineanu, Nicolae Nar- tea, Ioan Mihaie, vice jude.

Din Cetatea-de-Baltă:

„Salutăm cordial congresul naționalită- ților întrunit.

„Aderăm la conclusele ce le veți aduce!”

Nicolae Todoran, protopop; Iacob Macaveiu, protopop.

Din Sîngeorgiu-român:

„Salutăm cu entuziasm pe reprezentanții celor trei națiuni, întruniți în congres, dorin-

du-le deplin succes spre binele și fericirea patriei și spre mărirea tronului.”

Protopresbiterul Simeon Popescu, profesor; Bor- govan, profesor; A. Filip, avocat; Vlaicu, Ba- rițiu, Petru Verticu, Scarlat Balint, Mihaie Do- mide, S. Halită, profesor, A. Frațila, profe- sor, Alexandru Pop, profesor; Moisi, profesor.

Presa maghiară despre congres.

Copii de școală

se primesc la subscrierul pe lângă condițiuni favorabile în **cost** și **cuartir** acomodat. În casă se vorbesc toate trei limbile patriei.

Iuliu Hanz,
Bistrița, strada Spitalului Nr. 29.
[2489] 1-3

Un învățăcel

de Român din case bune se primește în Prăvălia de mărfuri a dlui **Ioan Baci** din Hațeg, se recere a fi absolvat clasa II. gimn. sau reală.

Doritorii sunt a se ofera cât se poate de urgent. [2391] 5-6

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ
compus de
cel 12 preoți întemnițați în Cluj.
Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de
Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN
UNGARIA

DE
AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.
cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Pianuri, armoniuri, reparaturi și acordări

se execută în cel mai solid mod și se furnizează sub garanție de mai mulți ani de câtră

F. A. KAUFFMANN,

salon de pianuri și atelier de reparaturi,
Sibiu, Piața-mică 13, Piața-Huet 13.

În deposit se află pianuri: „Belehradek, Reinhold, Raesse, Tintz, Tomashek și Wizek”, armoniuri: „Wilux și Wite, d. W. Kare”.

Orgă-armoniuri pentru biserici mai mici și capele asemenea se află în deposit. [2256] 9-32

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ge n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Păpărușă Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Cătrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldăruga cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotea.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșter înărănic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Fristenul meu Vântură-Feară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vedini.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nuciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa formecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Pesacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 18 cr. sau 36 bani.
43. **Mica Fădă.** De George Coșbuc. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusaliu păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turgheniev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în caseta.

EDITURA „TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.